

November (openings)nieuws

Beste leensters en andere belangstellenden,

Een opmerkelijke samenloop van muzikale berichten deze maanden. Komend jaar krijgt het Radio Filharmonisch Orkest als eerste Nederlandse topgezelschap een vrouwelijke dirigent, de Amerikaanse *Karina Canellakis*. Ze was begin oktober te gast bij podium Witteman en via podcast van 'met het oog op morgen' is een gesprek te beluisteren over 'de opmars van de vrouwelijke dirigent'. Daarnaast is sinds afgelopen week in bioscopen Maria Peters' film *De dirigent* te zien, over de van oorsprong Nederlandse *Antonia Brico* (1902-1989), die bijna een eeuw eerder in de Verenigde Staten uitgroeide tot succesvol dirigent. Ze werd de eerste vrouwelijke dirigent ter wereld die onder lovende kritieken grote symfonieorkesten dirigeerde.

*Voordat het zover was, moest **Antonia Brico** enorme weerstanden overwinnen, want in die tijd vond men vrouwen die voor een orkest driftig stonden te bewegen onacceptabel. Bovendien: een vrouw die leiding gaf aan een groep mannen? Dat kon al helemaal niet. Toch lukt het haar via een omweg. Naast haar muzikale en professionele ontwikkeling is Antonia's tragische familiegeschiedenis een belangrijke verhaallijn in de film. Op jonge leeftijd is ze door haar moeder afgestaan en emigreert ze, als ze 6 is, met haar pleegouders naar Californië. Later gaat ze in Nederland weer op zoek naar haar moeder. Al jong krijgt ze pianoles, en als naar Berlijn vertrekt om orkestdirectie te studeren is ze een ervaren pianiste met ervaring in het dirigeren. Ze staat op 27-jarige leeftijd voor de Berliner Philharmoniker en werkt daarna met veel verschillende symfonieorkesten in Europa en de V.S. In 1934 werd zij benoemd tot dirigente van het nieuw opgerichte Women's Symphony Orchestra dat in januari 1939 (na de toelating van mannen) het Brico Symfonieorkest werd.

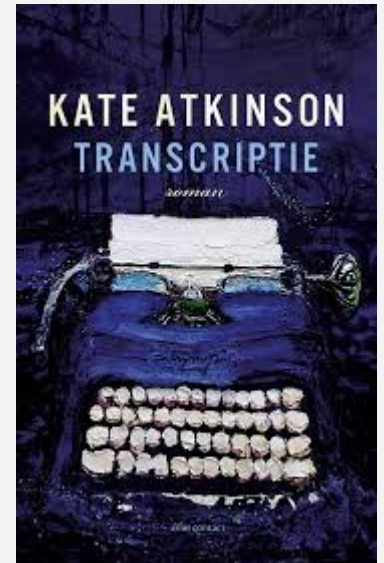
Dertien jaar werkte regisseur Maria Peters, die eerder succes boekte met o.a. de film *Sonny Boy* naar het boek van Annejet van der Zijl, aan het project, dat begon toen ze op tv ooit een documentaire over Antonia Brico zag. "Deze film komt echt uit mijn tenen", vertelt ze in Trouw, "Schrijvend vond ik dat. Hier had je een vrouw die wel internationaal furor had gemaakt maar in Nederland kende niemand haar. Ik ben geen socioloog, ik weet niet welk mechanisme hier verantwoordelijk voor is, maar er lijkt een neiging te bestaan om vrouwen de geschiedenis uit te

schrijven....Antonia Brico was een pionier, ze was waarschijnlijk niet de eerste vrouw die wilde dirigeren, maar wel de eerste die internationaal lange tijd succes had." In dat kader wil ik graag **Frieda Belinfante** noemen, de Nederlands-joodse celliste en dirigente over wie *Toni Boumans* de mooie en indrukwekkende biografie *Een schitterend vergeten leven* schreef. **In Trouw kwam ik de opmerking tegen: "De Engelse literatuur lijkt momenteel in een soort experimentele fase te verkeren, waarin ze zich afkeert van eenvoudige anekdotiek of psychologisch-realistische verhalen. Vooral vrouwen proberen het genre opnieuw uit te vinden. Kate Atkinson, Ali Smith, deze Sarah Perry en anderen schrijven romans en verhalen die sterk van de gebaande paden afwijken." In de roman-leesgroep hebben we net *Herfst* van *Ali Smith* gelezen, een bijzonder verhaal dat allerlei verschillende aspecten van de huidige tijd (m.n. in Engeland net na het Brexit-referendum) combineert met surrealistische dromen van een op sterven liggende man, en met het aanspreken van belangstelling voor vergeten kunst van vrouwen. Dit alles bovendien prachtig poëtisch beschreven. Van beide andere genoemde schrijfsters zijn afgelopen maand nieuwe titels verschenen:

- **Melmoth** is de nieuwe roman Sarah Perry. Het verhaal draait om de visioenen en nachtmerries van een kleurloze vrouw die voortdurend via vreemde ontmoetingen en het lezen van oude manuscripten geconfronteerd wordt met de eenzaam dolende *Melmoth*. Deze vrouwelijke figuur is de enige die bij de opstanding van Christus het wonder niet geloofde en sindsdien over de aarde moet zwerven, als ooggetuige van rampen, narigheden en het menselijk lot. Gedoemd om eeuwig op aarde rond te dolen probeert ze mensen met een schuldgevoel te verleiden om levenslang met haar mee te zwerven en een keuze te maken tussen leren leven met wat ze hebben gedaan of haar volgen in de eeuwige duisternis. Helen worstelt met de vraag of ze durft te kiezen voor de liefde, hoe onwaarschijnlijk die ook lijkt. "Melmoth is een meesterwerk van morele complexiteit, dat ons dwingt om na te denken over goed en kwaad."

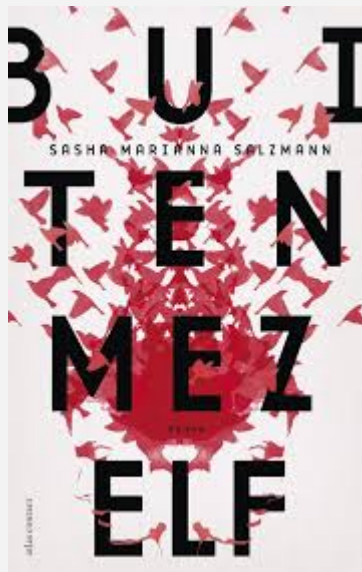
- **Transcriptie** van Kate Atkinson is in de woorden van de Britse krant 'the Telegraph' een eigenzinnige spionageroman met een schitterend gevoel voor het absurde. In 1940 laat een 18-jarige antiheldin zich aarzelend rekruteren door de binnenlandse spionagedienst MI5. Ze wordt gedetacheerd naar een obscure afdeling die de activiteiten van een groep pro-fascistische Londenaren in de gaten moet houden. Het werk is grotendeels eentonig, maar gedurende een paar weken angstaanjagend. Na de oorlog sluit ze dat hoofdstuk van haar leven voorgoed af, denkt ze. Tien jaar later woedt er een heel andere oorlog, tegen een nieuwe vijand. De antiheldin is inmiddels producente bij de BBC geworden als ze wordt ingehaald door schimmige figuren die haar het verleden betaald willen zetten.

Onlangs uitgebrachte titels

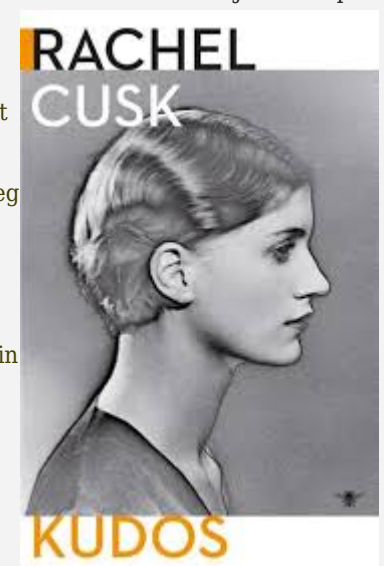
- **Drift** is de 2e roman van Bregje Hofstede, die onverbloemd de relatiebreuk met haar jeugdliefde beschrijft. Ze loopt weg van huis en neemt alleen haar dagboeken mee. Jarenlang was ze weggelopen van zichzelf. Ze probeert er achter te komen hoe het mis heeft kunnen gaan met de man die ze jaren als haar grote en absolute liefde heeft beschouwd en hoe ze plotseling door de mazen van haar eigen leven gevallen is. In een interview: "Het verhaal laat zien dat er allerlei versies van jezelf bestaan, die vaak heel verschillend zijn. Zo is het boek opgebouwd uit dagboekfragmenten van de hoofdpersoon, stukken uit haar debuutroman en het logboek dat haar ouders bijhielden over haar jeugd. Al die delen laten een andere kant zien."

- **Bezit** is een bundel verhalen en novellen waarin de Amerikaanse romanschrijfster en journaliste *Lionel Shriver* allerlei betekenissen van het woord *bezit* onderzoekt. De verhalen gaan over eigendomsverhoudingen, niet alleen over de vraag hoe mensen elkaar bezitten, maar ook over onze relatie met huizen en geld. Kortom: over het effect van bezit op je persoonlijkheid. Van de bol.site: “In *De staande kroonluchter* probeert een vrouw een wig te drijven tussen twee pasgehuwden door middel van haar zelfgemaakte cadeau; in *De zelfzaaiende esdoorn* gaat een weduwe de strijd aan met het onkruid in haar tuin en houdt daar een relatie met haar buurman aan over; *Huiselijk terrorisme* gaat over een echtpaar dat vergeefse moeite doet hun zoon het huis uit te krijgen. De auteur (1957) weet in een paar zinnen een karakter te beschrijven en zelfs uit te diepen, een bijzonder aantrekkelijke bundel”

- *Sasha Salzmann's* bejubelde roman **Buiten mezelf** gaat over de vraag wie jou zegt wie je bent en over het onstilbare verlangen naar het leven zelf en de uitdagende grenzeloosheid ervan. Het verhaal is een zoektocht - naar een verdwenen broer, naar brokstukken van een familiegeschiedenis, naar houvast, naar hen die begrijpen, naar een thuis. Alissa en Anton, een tweeling, zijn altijd samen. Eerst in Moskou, later in het asielzoekerscentrum in Duitsland. Nog weer later verdwijnt Anton spoorloos. Er komt een keer een ansichtkaart uit Istanbul, zonder tekst, zonder afzender. Alissa gaat hem daar zoeken. Hoe langer ze zoekt, hoe betekenislozer de dingen lijken te worden.

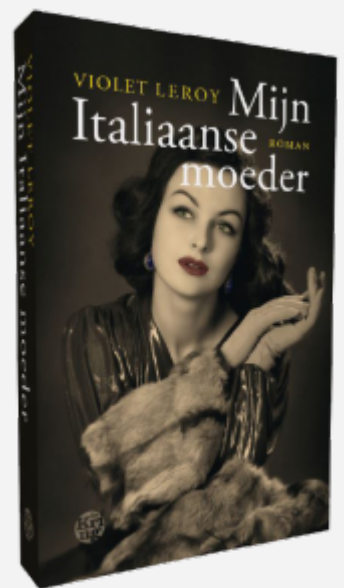
- **Kudos** (*roem, faam*) is het laatste deel van *Rachel Cusks* drieluik waarin ze een intieme en veelomvattende kijk biedt op het leven in de 21e eeuw. Het wordt ook wel een scheidingstrilogie genoemd, waarin schrijfster Faye vertelt over haar leven rond haar scheiding. *Contouren* maakt - door de verhalen van passanten - de contouren van Faye's nieuwe leven zichtbaar, in *Transit* wordt haar net gekochte huis verbouwd en zo letterlijk en figuurlijk de transitie naar Faye's nieuwe leven beschreven. In *Kudos* is ze hertrouwd en luistert ze in een vliegtuig onderweg naar Europa naar het verhaal van de onbekende passagier naast haar: over zijn werk, zijn huwelijk, zijn dochter en de nacht waarin hij zijn hond moest begraven. Eenmaal daar aangekomen spreekt ze met mensen over kunst, familie, politiek, liefde, over plezier en verdriet, en over gerechtigheid en onrecht. Trouw: “In plaats van te mogen verdwijnen in de belevingswereld van een personage, moet de lezer het verhaal van Faye gewoon zelf bedenken.”

- De nieuw vertaalde roman van *Jane Gardam*, **De dochter van Crusoe**, dateert al van 1985. De 6-jarige Polly wordt achtergelaten bij twee vrome tantes, een norse weduwe en een onberekenbare dienstmeid. In hun gele huis aan de Engelse kust, met niets anders dan duinen en een uitgestrekt landschap om zich heen, zit er voor de eenzame wees niet veel anders op dan te lezen. Vooral Robinson Crusoe sluit ze in haar hart, ze delen immers hetzelfde lot: beiden achtergelaten op een verlaten stukje land en beiden de held van hun eigen verhaal. Meer dan acht decennia leven we met Polly mee. We zien hoe de overzichtelijke Victoriaanse tijd geleidelijk plaatsmaakt voor de chaos en de onzekerheid van de 20e eeuw en hoe het afgezonderde gele huis aan de kust omsloten wordt door de moderne wereld, woonwijken en autowegen.

- **Mijn Italiaanse moeder** is na 3 thrillers de eerste roman van *Violet Leroy*. Het is het verhaal van Anna Harper dat begint in 1945, als ze vier wordt. Haar moeder traint haar voor een huwelijk met een diplomaat, haar vader heeft een geheim oorlogsverleden. Anna groeit op in eenzaamheid. Ze probeert te ontsnappen aan de dwingelandij van haar moeder en de lafheid van haar vader door haar eigen droomwereld te creëren. Het verhaal is deels gebaseerd op ware gebeurtenissen in het Amsterdam (en Nederland) van 1945 tot 1968, de jaren van de naweeën van de Tweede Wereldoorlog, maar ook van de 'Gouden Jaren' van de wederopbouw. (meer info: <https://www.violetleroy.nl/violet-leroy-2/>)

- **Diva** is het niet eerder vertelde verhaal over *Jetta Goudal*, een Amsterdams meisje dat in 1917 haar orthodox-joodse vader ontvlucht en helemaal opnieuw wil beginnen. Ze wordt de eerste en grootste Nederlandse superster in Hollywood, maar is in eigen land onbekend gebleven omdat ze zich voor heeft gedaan als een ander. Ze bluft zich Broadway en Hollywood binnen en zal veel geld gaan verdienen. Ze is de buurvrouw van Charlie Chaplin, heeft een chauffeur, staat soms verdoofd van de verdovende middelen op de set, wordt vijf keer opgenomen na een zenuwaanval, en trouwt een homoseksuele man. Ze belandt door haar mondigheid op de zwarte lijst en spant drie rechtzaken aan tegen machtige studio's. Kortom ze leidt een buitengewoon leven i.t.t. haar zus die in Amsterdam is gebleven.

- Voor haar roman **Schokland** verhuisde *Saskia Goldschmidt* naar het door aardbevingen getroffen Groningse platteland. Ze woont daar inmiddels twee jaar, heeft tientallen bewoners gesproken en hielp mee in de stallen van verschillende melkveehouderijen. In Schokland onderzoekt ze wie je bent als je identiteit intens verstrengeld is met je geboortegrond. En hoe je overeind blijft staan als de wereld langzaam instort. Dit vertelt ze aan de hand van verhalen over de spanning tussen een traditionele moeder en haar boerenleven-lievende dochter, tussen oude en nieuwe landbouw, burgerlijke ongehoorzaamheid en opstand, nuchterheid en overgave, plicht en vrije wil.

Als experiment is over het boek een filmtrailer gemaakt, die in de bioscopen wordt getoond, bedoeld om meer (jonge) mensen een boek te laten lezen (<https://www.youtube.com/watch?v=RRpE1GP9Idc>). Meer info: <https://saskiagoldschmidt.nl>

- Wie uit Vriezenveen komt, kent de verhalen wel van de *Rusluie*. Veel mensen daarbuiten niet. *Nicole Harmsen* heeft er de roman **De Rusluie** over geschreven. Het verhaal van Clara, die door een ongeval verlamd is en niets anders kan dan lijdzaam toezien hoe haar familie gebukt gaat onder de armoedige omstandigheden, vormt de start van dit familie-epos dat een periode van 200 jaar omspant. Terwijl de families in Rusland in steeds grotere welvaart leven, komen de Franse Revolutie, de Bataafse Revolutie en de Russische Revolutie voorbij. Tegen de achtergrond van deze grote historische gebeurtenissen worstelen verschillende verhaalpersonages met hun drang naar vrijheid, vechten ze tegen onderdrukking en moeten ze erbarmelijke omstandigheden het hoofd bieden.

- Een meisje wil niet naar een debutantenbal en vraagt een hyena om in haar plaats te gaan; een paard neemt je mee naar

het Huis van Angst; twee zusters bereiden een bijzonder maal voor de koning. De surreële wezens, dieren en personages die haar schilderijen bevolken komen overtuigend tot leven in **Alle verhalen** van de surrealistische kunstenares en schrijfster *Leonora Carrington*. Ze neemt de lezer mee naar een andere realiteit die tegelijkertijd vervreemdend én herkenbaar is, waar het even logisch is om vriendschap te sluiten met een hyena als om twee kolen te zien vechten in het bos. Grimmig maar ook geestig, puur en onopgesmukt. Ter gelegenheid van haar honderdste geboortedag zijn *Leonora Carringtons'* verhalen voor het eerst verzameld. De bundel is een unieke illustratie van het talent en de ontembare creatieve geest van een bijzondere kunstenares.

- De debuutroman uit 1965 van schrijfster en criminologe *Andreas Burnier* is opnieuw uitgegeven. **Een tevreden lach** werd direct bij verschijnen als een sensatie ervaren en bekroond met de Lucy B. en C.W. van der Hoogtprijs. De roman heeft niets aan kracht ingeboet. Xandra Schutte vindt de roman "vijftig jaar later nog springlevend" en omschreef het als "een achtbaan waarin verhaal, essayistische terzijdes, overmoedige wisecracks en poëzie in hoog tempo voorbij schieten. Wanhoop en roekeloosheid, melancholie en provocatie, ernst en ironie wisselen elkaar voortdurend af, en dat in een volstrekt eigenzinnige stijl". Andreas wordt wel omschreven als 'grootmoeder der dwarsdenkers' en ze moet herontdekt worden.

Poëzie

- In de debuutbundel, **Een witte suite**, van *Athena Farrokhzad* komen de stemmen van een gevluchte familie aan het woord. De moeder van het gezin past zich zo snel mogelijk aan in haar nieuwe thuisland. Vader blijft trouw aan zijn revolutionaire idealen. De broer wil geaccepteerd worden. Grootmoeder verlangt terug naar de plek waar 'de munt langs de beken groeit'. En de oom speelt de rol van intellectuele getuige. De stem van de schrijvende dochter vinden we tussen de regels. Met humor observeert ze hoe de personages beschuldigend, maar vaak ook liefdevol commentaar geven op hun situatie en op elkaar. Een witte suite is een bundel over rouw, verloren dromen en de vraag hoe je overeind blijft in een sneeuwwitte wereld. De 'schrijvende dochter (1983)' is een Zweedse dichteres en feministe van Iraanse afkomst. Haar familie ontvluchtte in de jaren tachtig het theocratische regime.

- *Maria Barnas* (1973) schrijft romans, poëzie en essays en is bovendien kunstenares. In haar werk is de manier waarop de wereld met (beeld)taal is te omschrijven een belangrijk thema. Is de werkelijkheid wel te omschrijven? Of wordt door het gebruik van woorden juist een nieuwe realiteit gecreëerd? In **Nachtboot** worden vragen opgeroepen over de authenticiteit van het individu en zijn omgeving aan de hand van kunst, de stad en (gecultiveerde) natuur. Vaak neemt *Maria Barnas* wel de omschrijving van herkenbare situaties als uitgangspunt - zoals de natuur, kunst en taal - maar vindt toch in de loop van de tekst een wending plaats, die de beschreven gebeurtenissen juist in twijfel trekt. Elk gedicht is bij haar een ruimte die de lezer kan betreden, beschreven in glasheldere taal en die je telkens opnieuw kan lezen.

Activiteiten en boeken-nieuws in Utrecht en daarbuiten:

- Op 10 november zal **Margaret Atwood** de jaarlijkse Nexus-lezing houden in de aula van de VU in Amsterdam. Het Nexus Instituut is een organisatie die het Europese cultuurgoed bestudeert om inzicht te bieden in eigentijdse vragen en vorm te geven aan het cultuurfilosofische debat. De Canadese schrijfster, van o.a. *Alias Grace* en *Het verhaal van de dienstmaagd*, is een bevlogen en geëngageerde vrouw die zich o.a. bezig houdt met vrouwenrechten en duurzaamheid, en past heel goed in dit gezelschap. Haar lezing draagt de titel *Greetings, Earthlings! What are these Human Rights of Which You Speak?*
Meer info: <https://nexus-instituut.nl/activity/nexus-lezing-2018-margaret-atwood/>

- Tijdens het 26e internationale literatuur- en muziekfestival **Crossing Border** in Den Haag zal op 1 november een drietal Nederlandse schrijfsters geïnterviewd worden door Marjon Kok, *Eva Meijer*, *Charlotte Mutsaers*, en *Maartje Wortel*. Helaas is mij nog niet duidelijk geworden waar dit over zal gaan, maar gezien het achterliggende thema van dit festival (waar muziek en literatuur elkaar treffen, met elkaar samenvloeien of met elkaar botsen) zullen literatuur en muziek waarschijnlijk een rol spelen.

Meer info: <https://www.crossingborder.nl/>

- Op 17 november opent in het gemeentemuseum van Den Haag de tentoonstelling **Femmes fatales - sterke vrouwen in de mode**, de eerste tentoonstelling die volledig gewijd is aan vrouwelijke (inter)nationale ontwerpers. Ontwerpen zij anders voor vrouwen dan hun mannelijke collega's? Wat is hun invloed? Wat betekent vrouw-zijn voor hun creaties? En wat is hun visie op mode? Er is o.a. werk te zien van Coco Chanel, Jeanne Lanvin, Elsa Schiaparelli, Mary Quant, Vivienne Westwood, Sonia Rykiel, Miuccia Prada, Maria Gracia Chiuri (Dior), en uit Nederland Fong Leng, Sheila de Vries en Iris van Herpen.

Naast deze wereldberoemde namen komen ook vrouwen aan bod die achter de schermen van menig modehuis vérstrekkende invloed hebben of hadden, maar onbekend zijn in de modegeschiedenis.

Meer info: <https://www.gemeentemuseum.nl/nl/tentoonstellingen/femmes-fatales>

- Komende maand ook een paar (Utrechtse) theater-items:

* In **Heroes**, dat op 2 november in theater Kikker speelt, onderzoekt een Bosnisch-Nederlandse theatermaker met drie vrouwelijke performers de onvermoeibaarheid van het vrouwenlichaam. Ze laten zich opzweepen door stuwende beats en testen het uithoudingsvermogen van zowel zichzelf als het publiek. Hoe sterk kan een vrouw zijn zonder haar kracht te verliezen? In deze fysieke voorstelling wordt korte metten gemaakt met verwachtingspatronen rondom vrouwelijkheid. *Heroes* is daarom een ode aan de vrouw, de heldin die gezien mag worden in al haar glorie.

Meer info: <https://www.theaterkikker.nl/agenda/heroes/>

* Van 8 tot en met 11 november staat de binnenstad van Utrecht in het teken van het avontuurlijke muziekfestival Le Guess Who? Het festival presenteert genre-doorbrekende optredens van meer dan 150 artiesten op verschillende historische locaties. Een iconisch project tijdens Le Guess Who? 2018 is **Future Feminism**, door de New Yorkse kunstenaars *Kembra Pfahler, Johanna Constantine* en *Anohni*. Het kunstenaarscollectief pleit voor een vrouwelijk collectief bewustzijn, "om te redden wat er nog te redden valt van onze wereld". Op Le Guess Who? presenteert de groep een speciale theaterperformance gebaseerd op de 13 principes van Future Feminism.

Meer info: <https://stadsschouwburg-utrecht.nl/agenda/2018-19/future-feminism/>

* Op 28 en 29 november speelt de musicalversie van **Color Purple** naar het gelijknamige boek van de Amerikaanse Alice Walker. *The Color Purple* vertelt het levensverhaal van drie zwarte vrouwen in het zuiden van Amerika aan het begin van de 20e eeuw. De slavernij is afgeschaft, maar de gevolgen zijn nog sterk voelbaar. Hoofdpersoon Celie leidt een leven dat gedomineerd lijkt door armoede, misbruik en geweld. Maar Celie maakt zich vrij door haar eigenwaarde te vinden en op te komen voor haar persoonlijk geluk. Ze wordt daarbij geholpen door haar schoonzusje Sofia en door Shug Avery, een rondreizende zangeres. Gedrieën staan zij op tegen een eeuwenoud onrecht.

Meer info: <https://stadsschouwburg-utrecht.nl/agenda/2018-19/the-color-purple/>

Bibliotheeknieuws:

- De **zelfgemaakte scheurkalender 2019** af is en bij ons in de bibliotheek te koop. Net als vorig jaar staan er weer een aantal recensies (9) van ons op. Het thema is LUCHT, en links of rechtsom verwijzen ook de recensies daarnaar.

Op de website <http://zelfgemaaktescheurkalender.nl> vind je allerlei informatie over het maakproces, de bijdragen, verkooppunten etc.

- Op 5 oktober hebben we ons eerste **recensientcafé** gehouden, voor iedereen die (wel eens) voor de vrouwenbibliotheek een boek of dichtbundel leest en bespreekt. Bijna niemand elkaar kende, maar al snel na een kennismakingsrondje werd het een levendige bijeenkomst, met heel verschillende verhalen over het eigen recenseren en het artikel van Virginia Woolf, *How one should read a book?*. Hoe verschillend kunnen mensen zijn, en hoe leuk is dat! Voorlopig is de volgende keer gepland op 25 januari, maar daar t.z.t over bericht worden

Nieuwe boeken in de bibliotheek

1001 vrouwen in de 20ste eeuw van Els Kloek, *Verzonnen grond* van Désanne van Brederode, *Aangeraakt door een nieuw licht*; *Alida Pott & De Ploeg* van Doeke Sijens, Roy, *Lenteloos voorjaar*; *Oorlogsdagboek 1940-1941* van Hanny Michaelis, *Asymmetrie* van Lisa Halliday, *Een witte suite* van Athena Farrokhzad, *Nachtboot* van Maria Barnas, Het ministerie van opperst geluk van Arundhaty Roy, *Als een muilnier dat roomijs naar de zon draagt* van Sarah Ladino Manyika

Nieuwe recensies van deze maand als link bijgevoegd:

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2018/10/08/de-avond-is-ongemak-door-marieke-lucas-rijneveld/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2018/10/05/slapende-tijgers-door-astrid-panis/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2018/10/16/pachinko-door-min-jin-lee/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2018/10/19/slapeloze-nacht-door-margriet-de-moor/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2018/10/22/spiegel-spiegel-schouder-door-dorthe-nors/>

<https://vrouwenbibliotheek.nl/2018/10/25/onbeperkt-vruchtbaar-door-larissa-pans/>

De **leenbijdrage voor 2018** is opnieuw vastgesteld op € 25,-, vanaf oktober € 10,-. Je kunt hiervoor onbeperkt boeken

lenen en/of vriendin/vriend van de bibliotheek zijn. Iedereen die boeken leent en/of wil gaan lenen wordt vriendelijk verzocht dit bedrag over te maken op banknummer NL71 INGB 0009 2669 95 ten name van *Stichting Es Scent ovv naam en 'leenbijdrage 2018'*. Meer overmaken om de vrouwenbibliotheek extra te ondersteunen mag natuurlijk altijd. Eenmalig een boek lenen kan ook. De bijdrage hiervoor is € 1,- per boek.

Op www.vrouwenbibliotheek.nl is meer informatie over de bibliotheek te vinden, de nieuwsbrief is ook te lezen via onze website. Naast de aangekondigde openingstijden blijft het altijd mogelijk om op afspraak een bezoek te brengen aan de bibliotheek. U bent van harte welkom.

Marjolein Datema

Utrecht, 29 oktober 2018